

— Но той не е тука — прѣди 2 — 3 часа замина за Дръново, каза Отецъ Матея, за да придружи *двама добри приятели* и натъртено произнесе послѣднитѣ двѣ думи. Върнете се и ако нѣмате работа въ града, елате съ мене въ Монастиря „Св. Троица“, за кждѣто съмъ се запжтилъ.

Нѣмайки друга работа въ Търново, двамата даскали охотно приеха поканата и тримата се опжтиха за Монастиря „Св. Троица“, разположенъ на 5—6 километра отъ Търново, на дѣсниа брѣгъ на р. Янтра, въ дефелето наречено „Дервенито“, въ една дивно очарователна мѣстность, подъ високитѣ ѝ скали, основанъ прѣзъ 1356 година отъ Преподобния Теодосия Търновски въ врѣмето на Българския царь Иванъ Александъръ, срещу кокетно кацналиа на отсрѣщния брѣгъ подъ сжщо високи скали, Монастиръ „Св. Преображение Господне“.

Когато се отдалечиха отъ града и навлѣзоха въ уединеното дефиле Отецъ Матея продължи, прѣкжснатия въ града разговоръ.

— Христо отиде да продължи до Дръново, а може би, и до Тръвна и Габрово, Дякона Васил Левски и Ангелъ Кънчевъ.

— Левски и Кънчевъ ли, — запитаха почти едноврѣменно бачо Киро и даскалъ Василь, — нима тѣ бѣха въ Търново?

— Да, тѣ бѣха въ града и днесъ заминаха за Дръново

— А кога и отъ где сж пристигнали? — запита Бачо Киро

— И какво сж казали, добави дасиалъ Василь.

— Въ началото на мѣсеца, — каза Отецъ Матея, Маринъ Станчевъ отъ Лѣсковецъ ме поздрави отъ Левски и Кънчевъ и ми каза, че тѣ щѣли да пристигнатъ отъ Сливенъ, презъ Елена, въ Лѣсковецъ на 9 или най-късно на 10 т. м. Тази новина ме много зарадва, защото азъ искахъ много да се срѣщна съ тѣхъ и за цѣлѣта възнамѣрявахъ дори тѣзи дни да отпжчувамъ за Ловечъ. Измѣнихъ пжтуванего си и въ понедѣльникъ отидохъ въ Плаковския манастиръ „Св. Илия“ при дѣдо Хаджи Софрония, а въ срѣда — на Капиновския — „Св. Никола“ при ддо Хаджи Кесария. Съ послѣдния въ срѣда до късно и въ четвъртъкъ до пладне се разхождахме по шосето и стояхме прѣдъ манастиря съ цѣлъ да посрѣщнимъ Левсии и Кънчева, но като не пристигнаха, прѣдположихме, че тѣ за по-безопасно сж минали прѣзъ долния Еленски боазъ, и азъ слѣдъ пладня заминахъ направо за Лѣсковецъ. Тамъ късно вечерята Левски и Кънчевъ пристигнаха отъ Елена. Тѣ ми казаха, че минали прѣзъ Капиновския Манастиръ „Св. Никола“, че отъ тамъ биле придружавани отъ единъ чаушинъ и единъ заптия, които пжтували за Търново,